

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 2015

708/2015

Valtioneuvoston asetus

ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti

muutetaan ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (235/2015) 11 ja 18 §, 19 §:n 2 momentti, 20 §:n 2 momentti, 21 §, 22 §:n 5 momentti, 23 §:n 3 momentti, 24 §, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 3 momentti, 31 §, 37 §:n 4 momentti, 40 §:n 3 momentti, 49 §, 50 §:n 4 momentti, 59 § sekä liitteet 9 ja 12 seuraavasti:

11 §

Ympäristösitoumuksen vähimmäisvaatimukset

Maatilalla on noudatettava lannoitevalmistelain (539/2006) nojalla annettuja säännöksiä fosforin käytöstä.

Kasvinsuojeluaineiden käytössä on noudatettava kasvinsuojeluaineista annetussa laissa (1563/2011) tarkoitetun integroidun torjunnan yleisiä periaatteita. Maatilalla kasvinsuojeluaineita saa levittää vain se, joka on suorittanut kasvinsuojeluaineista annetun lain 10 §:ssä tarkoitetun tutkinnon, tai joka on saanut oikeuden kyseisen tutkinnon järjestämiseen tai jolla on voimassa oleva luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristöuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 28 §:n 4 momentissa tarkoitettu koulutus.

Maatilalla kasvinsuojeluaineiden levitykseen käytettävä kasvinsuojeluruisku on testattava kasvinsuojeluaineista annetun lain 4 luvussa säädettyllä tavalla. Uutta kasvinsuojeluruiskua ei tarvitse testata ennen kuin on kulunut viisi vuotta sen hankinnasta, jos se täyttää koneiden turvallisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (400/2008) säädetty vaatimukset sekä EN ISO 16119 -standardisarjan määräykset tai, jos kasvinsuojeluruisku on hankittu ennen 15 päivää joulukuuta 2011, SFS-EN 12761 -standardisarjan määräykset. Ammattimaisessa käytössä olevat traktoriruiskut on testattava kerran viimeistään 26 päivänä marraskuuta 2016 ja sen jälkeen joka viides vuosi. Jos levitysväline on aiemmin testattu luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristöuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 28 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tavalla, välinettä ei tarvitse testata uudestaan ennen kuin viisi vuotta on kulunut testauksesta.

Ympäristösitoumuksen toimenpiteiden perustasoa määriteltäessä otetaan huomioon tässä pykälässä tarkoitetut lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset.

18 §

Ravinteiden tasapainoinen käyttö

Ravinteiden tasapainoista käyttöä koskevaan toimenpiteeseen kuuluu koko sitoumuskautta koskevan ja vuosittaisen viljelysuunnitelman, viljavuustutkimusten, peltomaan laa-

tutestien ja lohkokohtaisten muistiinpanojen tekeminen, suojakaistojen ja monimuotoisuuskaistojen perustaminen sekä ympäristökorvausta koskevaan koulutukseen osallistuminen.

Viljelijän on laadittava viisivuotinen viljelysuunnitelma ensimmäisenä sitoumusvuonna viimeistään 30 päivänä huhtikuuta ja tarkennettava sitä vuosittaisella viljelysuunnitelmalla ennen kasvukauden alkua. Ensimmäisenä sitoumusvuonna viljelysuunnitelma on laadittava viimeistään 15 päivänä kesäkuuta. Maatilalla on otettava viljelyssä olevista pelloista ja sellaisista pysyvää nurmea olevista lohkoista, jotka ovat maankäyttömuodoltaan peltoa, maanäytteet ja teetettävä niistä viljavuustutkimukset viljelysuunnittelua ja seurantaan varten. Viljelijän on merkittävä lohkokohdaisiin muistiinpanoihin lohkon perustiedot ja tiedot vuosittaisista viljelytoimenpiteistä. Viljelijän on tehtävä peltomaan laatutesti kerran sitoumuskauden aikana kolmannen sitoumusvuoden loppuun mennessä. Testi on tehtävä täyttämällä peltomaan laatutestiin kuuluva arviointilomake. Viljelysuunnitelma, viljavuustutkimusten tulokset, peltomaan laatutestin arviointi ja lohkokohdaisiin muistiinpanoihin liittyvät asiakirjat on säilytettävä maatilalla.

Viljelijän tai tilanhoidosta vastaavan on osallistuttava paikallisten yhteistoiminta-alueiden maaseutuelinkeinoviranomaisten, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja sidosryhmien yhteistyössä järjestämään yhden päivän koulutukseen ympäristökorvausjärjestelmään liittyvistä asioista. Koulutusvaatimuksen voi suorittaa myös sähköisesti toteutettuna tenttinä. Koulutukseen on osallistuttava kerran ohjelmakauden 2014–2020 aikana joko ennen sitoumuskauden alkua tai kahden ensimmäisen sitoumusvuoden aikana.

Jos peruslohko rajoittuu vesistöön, pellolla ja sellaisella pysyvää nurmea olevalla alalla, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, lohkon vesistön puoleisella reunalla on oltava keskimäärin vähintään kolme metriä leveä suojakaista. Suojakaista voi olla enintään kymmenen metriä leveä. Suojakaistan tarvetta arvioitaessa apuna käytetään Suomen ympäristökeskuksen tuottamaa ja ylläpitämää uomaverkostoa, jossa on perusteena 10 km² valuma-alueen koko. Peruslohkon muille kuin vesistöihin rajoittuville reunoille voidaan perustaa luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi keskimäärin enintään kolme metriä leveät viljelykasvin pinta-alan sisältyvät monimuotoisuuskaistat.

Peruslohko ei rajoitu vesistöön, jos

1) pellon ja vesistön välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kirtumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;

2) pelto sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Ympäristösitoumuksen antanut viljelijä voi käyttää peltotehtaalle ja sellaiselle pysyvää nurmea olevalle alalle, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, vuodessa tyypeä enintään liitteissä 2–5 määritellyn määrän ja fosforia enintään liitteissä 6–8 määritellyn määrän. Fosforilannoituksessa vuosittainen yli- ja alijäämä voidaan kuitenkin tasoittaa tasausjakson aikana (*fosforintaus*). Tasausjakson enimmäispituus on viisi vuotta. Fosforintaus on aloitettava, kun sallittu vuosittainen fosforitaso ylitetään. Fosforintaus voidaan aloittaa myös fosforimäärän alittaessa sallitun vuosittaisen määrän. Tasausjakson alkaminen ja päättyminen on kirjattava lohkokohdaisiin muistiinpanoihin. Typpi- ja fosforilannoitus on toteutettava lohkokohdaisesti kasvin, maan viljavuuden tai multavuuden ja satotason perusteella.

Kotieläinten tuottaman lannan ravinteet on otettava huomioon eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) mukaisesti. Maatilan kaikilla peltolohkoilla ja sellaisilla pysyvää nurmea olevilla aloilla, jotka ovat maankäyttömuodoltaan peltoa, on käytettävä lantalajeittain samaa perustetta lannan ravinnelaskennassa. Lannan ja perunan solunesteen sisältämästä kokonaisfosforista otetaan huomioon 100 prosenttia. Turkiseläinten lannan kokonaisfosforista, lihaluujauhon ja elintarviketeollisuuden ruokajätteen kokonaisfosforista sekä käsitelty

sakokaivolietteen ja puhdistamolietteen kokonaisfosforista otetaan huomioon 60 prosenttia. Tuhkan kokonaisfosforista otetaan huomioon 40 prosenttia. Orgaanisen lannoitevalmisteen sisältämä fosfori otetaan huomioon sen raaka-aineen perusteella, jota lannoitevalmistuksessa on eniten.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 11 ja 12 §:ää, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 ja 11 §:ää sekä 12 §:n 1 ja 4 momenttia, eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11—13 §:ää ja täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (7/2015) liitteessä 2 tarkoitettua kymmenettä lakisääteistä hoitovaatimusta kasvinuojeluaineiden käytön ja käsittelyn osalta.

19 §

Lietelannan sijoittaminen peltoon

— — — — —

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:n 1—3 ja 7—9 momenttia.

20 §

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

— — — — —

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n 5 momenttia sekä 10 §:n 1—7 ja 9 momenttia ja lannoitevalmistelain nojalla annettuja säännöksiä yhdyskuntajätevedenpuhdistamoista ja kiinteistökohtaisista käsittelyjärjestelmistä peräisin olevien lietteiden käyttörajoituksista peltoviljelyssä.

21 §

Valumavesien hallinta

Valumavesien hallintaa koskevan toimenpiteen toteuttaminen edellyttää, että korvauskelpoiselle lohkolle on rakennettu säätösalaajitus, säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätysjärjestelmä. Toimenpidettä voidaan toteuttaa koko maassa, jos lohkolle on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen, luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristöistä vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus valumavesien käsittelystä.

Jos lohkoa ei ole koskenut 1 momentissa tarkoitettu maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus, toimenpidettä voidaan toteuttaa vain sellaisella lohkolle, jonka on analyysin perusteella todettu olevan suurimmaksi osaksi maalajiltaan turve- tai multamaata tai hapanta sulfaattimaata. Toimenpidettä voidaan toteuttaa hapanta sulfaattimaata olevalla korvauskelpoisella lohkolle vain, jos se sijaitsee Sirppujoen valuma-alueella, Liminganlahteen laskevien jokien valuma-alueilla ja näiden valuma-alueiden välisellä alueella (*kohdentamialue I*).

Lohko sijaitsee happamalla sulfaattimaalla, jos lohkolta 0,5—1,5 metrin syvyydeltä otetusta näytteestä laboratorioissa ilman inkubaatiota määritetty pH on alle 4,5 tai korkeintaan 16 viikon inkubaation jälkeen mitattu pH on alle 4,0.

Toimenpidettä on toteutettava korvauskelpoisella lohkolta vuosittain koko sitoumuskauden ajan.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ää, 12 §:n 1 ja 4 momenttia.

22 §

Ympäristöhoitonurmet

— — — — —

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 ja 11 §:ää sekä 12 §:n 1 ja 4 momenttia.

23 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

— — — — —

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 4 momenttia ja 13 §:ää.

24 §

Orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla

Orgaanisen katteen käyttöä puutarhakasveilla ja siemenperunalla koskevassa toimenpiteessä viljelijän on sitouduttava kattamaan yksivuotisten puutarhakasvien rivit ja monivuotisten kasvien rivit tai rivivälit ilmoittamiltaan ympäristösitoumukseen sisältyviltä korvauskelpoisilta kasvulohkoilta. Toimenpiteen voi valita kaikille niille puutarhakasviloikoille ja viranomaisen valvomassa sertifioitujen siemenperunan tuotannossa oleville lohkoille, joilla toimenpiteen toteutus on mahdollinen. Siemenperunan tuotannossa oleva lohko on katettava kokonaan. Lohkojen ala voi vaihdella vuosittain viljelytilanteen mukaan, mutta maatilalla on oltava vuosittain vähintään yksi lohko sellaista kasvia, jolla käytetään korvaukseen oikeuttavaa katetta.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 1, 2 ja 4 momenttia.

25 §

Peltoluonnon monimuotoisuus

— — — — —

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 ja 11 §:ää sekä 12 §:n 1 ja 4 momenttia.

26 §

Puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu

— — — — —

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 11 §:n 2 ja 3 momenttia, 12 §:ää, täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän

maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston liitteessä 2 tarkoitettua kymmenettä hoitovaatimusta kasvinsuojeluaineiden käytön ja käsittelyn osalta ja täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 1, 2 ja 4 momenttia.

31 §

Suunnitelma

Edellä 27 §:n 1—3 kohdassa tarkoitetun ympäristösopimuksen on perustuttava kirjalliseen suunnitelmaan, jossa on esitettävä lohkokohtaiset toimenpiteet jokaiselle sopimusvuodelle.

Suunnitelmassa on oltava vähintään seuraavat tiedot ja asiakirjat:

- 1) arvio hankkeen vaikutuksista ympäristöön tai maisemaan sekä sopimusalueen hoidon tavoitteet;
- 2) suunnitellun hankkeen yleiskuvaus ja tavoitteet, jonka perusteella voidaan arvioida alueen luonto- ja maisema-arvoja tai merkitystä maatalouden vesiensuojelussa;
- 3) suunnitelma-alueen kartta;
 - a) josta ilmenevät lohkon rajat ja sijainti peruskartalla, jos kyseessä on sopimus kohteikon hoidosta tai maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoidosta ja lohkot eivät ole olemassa olevia peruslohkoja;
 - b) josta käy ilmi peruslohkon muutos tai rajakorjaus, jos sopimuksen kohteena oleva lohko on jaettu, yhdistetty tai sen rajaa on korjattu sinä keväänä, kun sopimusta haetaan;
- 4) hoitosuunnitelma, jossa kuvataan ympäristösopimuksen ehtojen mukaiset yksilöidyt perustamis-, hoito- ja muut toimenpiteet lohkokohtaisesti ja niiden toteutusaikataulu vuosittain sekä selostus miten toimenpiteet edistävät ympäristösopimuksen tavoitteiden saavuttamista;
- 5) jos kyseessä on sopimus kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpidosta, suunnitelmassa on oltava selvitys, josta käy ilmi haetun alueen lintujen massaesiintymän laatu ja ajoittuminen, alueelle perustettava kasvusto ja siihen kohdistuvat toimenpiteet sekä kasvuston soveltuvuus alueella massaesiintymänä esiintyvälle lintulajille tai -lajeille, lintujen ruokintasuunnitelma, ruokinnan laatu ja ajoittuminen ja tarvittaessa todiste satovahingosta;
- 6) jos kyseessä on sopimus kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpidosta ja sopimusalue rajautuu muihin kuin korvauksensaajan hallinnassa oleviin viljelyalueisiin, kirjallinen suostumus edellä mainittujen alueiden haltijoilta;
- 7) jäljennös hoitopäiväkirjasta tai lohkokohtaisista muistiinpanoista aiemmalta sopimuskaudelta, jos haettu alue tai sen osa on kuulunut aiemmin suunnitelmaa vaativaan sopimukseen, jonka sopimusehtona on ollut hoitopäiväkirjan pitäminen.

37 §

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoito

Ympäristösopimuksen perustason vaatimuksena toimenpiteessä on noudatettava kaikella sopimuksen kohteen olevalla alalla täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta. Jos sopimuksen kohde on pysyvää nurmea, joka ei ole maankäyttömudoltaan peltoa, perustason vaatimuksena on noudatettava myös 12 §:ää ja täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 3 momenttia, 14 ja 15 §:ää.

Kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpito

Ympäristösopimuksen perustason vaatimuksena toimenpiteessä on noudatettava 11 ja 12 §:ää, täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista lakisääteistä hoitovaatimusta ja liitteessä 2 tarkoitettua kymmenettä lakisääteistä hoitovaatimusta, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ää, 12 §:n 1 ja 4 momenttia sekä 15 §:ää ja eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ää.

Ympäristösitoumukseen sisältyvät peltoalat, joista ympäristökorvausta ei makseta

Ympäristökorvausta ei makseta:

- 1) kasvimaasta, pysyvistä kasvihuonealoista, tilapäisesti viljelemättömästä peltoalasta eikä viljelemättömästä peltoalasta;
- 2) peltoalasta, jota koskee luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 23 §:ssä tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 41 §:ssä tarkoitettu sopimus;
- 3) metsäpuiden taimiaineiston tuottamisesta, puuvartisten energiakasvien alasta ja muun hampun kuin Euroopan unionin kokonaan rahoittamaan perustukeen oikeuttavan hampun alasta.

Tilakohtaisesta toimenpiteestä ei makseta ympäristökorvausta pysyvistä nurmista, jotka eivät ole maankäyttömuodoltaan peltoa, kesannosta, suojavyöhykkeistä, luonnonhoitopeltonurmista, viherlannoitusnurmista, monimuotoisuuspelloista sekä kurki-, hanhi- ja joutsenpelloista.

Ympäristökorvauksen maksaminen lohkoakohtaisista toimenpiteistä

Viljelijälle ei makseta 14 §:n 4 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, jos viljelijä on vapautettu viherryttämistuen ekologisen alan vaatimuksesta tukiasetuksen 46 artiklan 4 kohdan perusteella. Jos viljelijä on valinnut 14 §:n 4 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, pysyvänä nurmena ilmoitetuista lohkoista ei makseta ympäristökorvausta ympäristönhoitonurmina. Ympäristökorvausta maksetaan 14 §:n 4 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen mukaisista luonnonhoitopeltonurmista, jos niitä on kohdentamisalueella II enintään 20 prosenttia ja muilla alueilla enintään 5 prosenttia korvauksen saajan kyseisellä kohdentamisalueella olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Siirtymäsäännökset

Luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n 1 momentin 3, 8 ja 11 kohdassa tarkoitettuihin maatalouden ympäristötuen erityistukisopimuksiin, joissa sopimusalue on peltoa, sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos vuonna 2014 maatalouden ympäristötukeen sitoutunut viljelijä on perustanut osana ympäristötuen perustoimenpiteitä luonnonhoitopellon ja hän valitsee vuonna 2015 tämän asetuksen 14 §:n 4 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, luonnonhoitopelto voidaan ottaa huomioon toimenpiteessä tarkoitettuna monivuotisena nurmikasvustona. Jos vuonna 2014 maatalouden ympäristötukeen sitoutunut viljelijä on perustanut edellä mainitun luonnonhoitopellon niittykasveilla, hän voi ilmoittaa sen korvausta hakiessaan 14 §:n 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna luonnonhoitopeltonurmena mutta ei 14 §:n 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna monimuotoisuuspeltona. Ennen vuotta 2015 perustettu viherlannoitusnurmi voi olla lohkolle perustamisen jälkeen yhteensä enintään kolme vuotta.

Jos viljelijällä on voimassa oleva luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain tai luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen ympäristötuen erityistukisopimus, johon ei sisälly ehtoa sopimuksen mukauttamisesta lainsäädäntömuutosten vuoksi, hän voi valita ympäristösitoumukseensa vastaavan tämän asetuksen mukaisen lohkoکوhtaisen toimenpiteen, mutta toimenpiteestä ei makseta ympäristökorvausta alalle, jota koskee erityistukisopimus, ennen kuin erityistukisopimus on päättynyt.

Jos viljelijällä on voimassa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus, jonka sopimuskausi päättyy 31 päivänä toukokuuta tai 30 päivänä kesäkuuta, sopimuksen päättymisen jälkeen tehtävän vastaavan tämän asetuksen mukaisen ympäristösopimuksen sopimuskausi alkaa 1 päivänä toukokuuta.

Jos lohkon fosforilannoituksessa on käytetty fosforintasausta, joka on kesken ympäristösitoumusta annettaessa, tasauskausi voidaan päättää fosforitaseen jäädessä positiiviseksi, jos lohkolle ei voi enää levittää fosforia tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla. Lohkolle ei tällöin saa antaa enää lisää fosforia. Jos lohkolle on kuljetettu varastoon ennen 1 päivää toukokuuta 2015 lantaa tai orgaanista lannoitevalmistetta, sitä voidaan levittää lohkolle, vaikka 18 §:n 5 momentissa tarkoitetut fosforimäärät ylittyisivät.

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä kesäkuuta 2015.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2015

Elinkeinoministeri Olli Rehn

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

Kohdentamisaalueen I kunnat

Alajärvi lukuun ottamatta entisen Lehtimäen kunnan aluetta, Alavieska, Eura, Eurajoki, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Harjavalta, Honkajoki, Huittinen, Hämeenkyrö, Ilmajoki, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Kalajoki, Kankaanpää, Kannus, Karijoki, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kempele, Kokemäki, Kokkola, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Kärämäki, Köyliö, Laihia, Laitila, Lappajärvi, Lapua, Lavia, Liminka, Lumijoki, Luoto, Luvia, Maalahti, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Mustasaari, Mynämäki, Nakkila, Nivala, Nokia, Närpiö, Oulainen, Oulu lukuun ottamatta entisten Haukiputaan, Kiimingin ja Ylikiimingin kuntien alueita, Pietarsaari, Pedersöre, Pomarkku, Pori, Pyhäjoki, Pyhäranta, Pöytyä, Raahen, Rauma, Sastamala, Seinäjoki, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Säkylä, Teuva, Toholampi, Tyrvä, Ulvila, Uusikaarlepyy, Uusikaupunki, Vaasa, Veteli, Vimpeli, Vöyri, Ylivieska.

Kohdentamisalueen III kunnat

Liitteissä 10 ja 11 tarkoitettut kunnat sekä Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Honkajoki, Ilmajoki, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Kalajoki, Kannus, Karijoki, Karvia, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kokkola, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Käsämäki, Laihia, Lappajärvi, Lapua, Luoto, Maalahti, Merijärvi, Merikarvia, Mustasaari, Nivala, Närpiö, Oulainen, Pietarsaari, Pederöre, Pyhäjoki, Reisjärvi, Seinäjoki, Sievi, Siikainen, Soini, Teuva, Toholampi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Veteli, Vimpeli, Vöyri, Ylivieska.